

падателна сила, то тъ рѣшили да излѣзатъ отъ Монастиря, за да се биятъ до послѣдната си капка кръвъ, понеже Монастиря е былъ отврѣдъ заобиколенъ съ турска редовна и не рѣдовна войска. —

Най послѣ, като се сѫбрали всичкитѣ вѫзстаници на 7 мая вечеръта срещу 8 при голѣмата порта на Монастиря за да се сѫбѣтуватъ: какъ да си пробиятъ пхтя и да избѣгатъ изъ Монастиря? то тѣ излѣзли отъ него толкова тайно, щото Турцитѣ не сѫ можали да ги усѣятъ, и най напредъ тѣ се опѫтили кѫмъ лозята срещу Дряново. Нощта е била тѣмна, но като вѫрвѣли четверть часа, дошли до единъ турски караулъ, когото впрочемъ тѣ разбили и трѣгнали да вѫрвятъ напредъ; слѣдъ малко дошли и до вторія турски караулъ, (стража) разбили и него, и трѣгнали пакъ напредъ кѫдѣ лозето, дѣто впрочемъ като пристигнали, видѣли че тамъ е расположено турскія лагерь. Предводителя на вѫзстанниците, ако и да е размислилъ: че положеніето на вѫзстанниците е много опасно и критическо, но въодушевенъ вижда се отъ пла-менното си патріотическо чувство, той насаждчиъ вѫзстанници-тѣ да ударятъ на турскія лагерь, дано да могатъ да си пробиятъ пхтя за въ Дряново. Това е било по единъ часъ по турски вечеръта (около $8\frac{1}{2}$ —9-їй часъ по европейски). Нощта е била, както и по горѣ спомѣнхми, много тѣмна. Като нагазили впрочемъ турскія лагерь, и като поченали да се биятъ съ Турцитѣ, то се е случило: че тѣ сѫ се тѣй размѣсили и разбѣркали съ тѣхъ, щото въ тѣмната оная нощ, не е било вѫзможно да се распознаятъ ни Бѣлгари съ Бѣлгаритѣ, ни Турци съ Турцитѣ. Ночнала се една ужасна и отчаянна битка и се разказва, че самитѣ Турци избили много свои другари Турци, спорядъ тѣхната многобройностъ въ сравненіе съ Бѣлгаритѣ. Тая битка е траяла пѣли 3 часа, и е имало и отъ двѣтѣ страни, много убити и ранени; и че бѣлгарските вѫзстанници, двадесетъ пхти побѣдиха отъ Турцитѣ, не сѫ могли да зажмнатъ съ себе си свойтѣ, ако и твѣрдѣ малко, сравнително съ турски-